

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5721/2025
04.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Ђурђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Зрењанину, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 50/25 од 15.01.2025. године, у седници одржаној 04.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 50/25 од 15.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 50/25 од 15.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 811/2024 од 22.10.2024. године, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете за душевне болове због смрти блиског лица исплати 1.500.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.10.2024. године до исплате, као и на име трошкова поступка 167.725,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 50/25 од 15.01.2025. године, одбијена је жалба тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, законски заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

У овој парници правноснажном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете због смрти блиског лица, у чињеничноправној ситуацији да је тужиочев брат као случајни учесник лишен живота 02.07.2016. године, када је треће лице (оглашено кривим за кривично дело тешког убиства из члана 114. став 1. тачка 11. Кривичног законика и два кривична дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. и 4. у вези ставова 1. и 2. Кривичног законика, правоснажном пресудом Вишег суда у Зрењанину К-85/16 од 01.03.2017. године), у летњој башти угоститељског објекта у месту Житиште испалио више хитаца из аутоматске пушке, током традиционалне манифестације „Пиле Фест“ као организованог јавног окупљања већег броја људи на отвореном простору и на јавном месту, за које постоји посебна одговорност државе за штету насталу приликом овакве манифестације на основу члана 180. Закона о облигационим односима, члана 11. Закона о министарствима (о делокругу послова Министарства унутрашњих послова) и члана 30. став 2. и 3. Закона о полицији, јер су за то надлежни органи тужене по наведеним прописима, били дужни да обезбеде одређени степен безбедности учесника овакве манифестације, због чега је тужбени захтев усвојен. О приговору застарелости потраживања, одлучено је правилном применом члана 377. ЗОО.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепени судови одлуку о тужбеном захтеву донели уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете у овој парници понета је 11.07.2024. године, а вредност побијаног дела је 1.500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору ради новчаног потраживања у коме вредност предмета спора не прелази законом прописани цензус за

допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**